

Sygn. akt: X C 5267/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Malinowska

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Domańska

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2018 r. w Toruniu

spraw z powództwa (...) sp. z o.o. w S.

przeciwko Regionalnemu Szpitalowi (...) im. dr W. B. w G.

prowadzonych pod sygnaturą (...), (...), (...)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 162 zł (sto sześćdziesiąt dwa złote) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 14 października 2017r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 162 zł (sto sześćdziesiąt dwa złote) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 7 października 2017r. do dnia zapłaty;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 162 zł (sto sześćdziesiąt dwa złote) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 18 listopada 2017r. do dnia zapłaty.

SSR Katarzyna Malinowska

X C 5267/17

UZASADNIENIE

Powód – (...) sp. z o.o. w S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Szpitala (...) w G. na swoją rzecz trzy pozwy: o zasądzenie kwoty 1917,88 zł, 11163,29 zł, 10649 zł - wszystkie wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych Powód wniósł również w każdej ze spraw o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwów wskazano, że pozwany zamówił towar, a powód zrealizował zamówienie i wystawił fakturę VAT. Wskazano, że pozwany nie uiścił należności za dostarczony towar w terminie, a także pomimo wezwania do zapłaty. Na dochodzoną należność składały się należności wynikające z faktur oraz w każdej sprawie kwota 162 zł (40 euro x 4,05 zł) tytułem rekompensaty za koszty odzyskania należności na podstawie art. 10 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

W każdej ze spraw wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

W każdej ze spraw pozwany wniósł sprzeciw, w którym zaskarżył nakazy zapłaty w części, tj. co do kwoty 162 zł. Zarzucono, że powód w sposób nieuprawniony naliczył równowartość 40 Euro, w ten sposób, że dokonał tego w

każdej ze spraw, a ponadto dokonał tego po raz kolejny od tej samej umowy. Wskazano, że roszczenie wynikające z art. 10 ustawy o transakcjach handlowych należy łączyć z transakcją, rozumianą jako umową. A zatem wierzycielowi przysługuje jednorazowa rekompensata od jednej umowy. Z uzasadnienia wynikało też, że powód dochodził i uzyskał rekompensaty z tytułu umowy łączącej strony, a dochodzona niniejszym pozwem faktura wynika z tej samej umowy.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądanie pozwu wskazał, że zgodnie z cytowaną ustawą i umową łączącą strony, powód mógł naliczać rekompensatę od każdej niezapłaconej części.

Postanowieniem z dnia 19 lutego sprawę (...),(...) połączono do wspólnego prowadzenia i rozstrzygnięcia ze sprawą (...).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie był bezsporny. Bezsporny był fakt, że na podstawie umowy łączącej (...) sp. z o.o. w S. z Regionalnym Szpitalem (...) w G., spółka dostarczała pozwanemu towar, za który wystawiano faktury z określonym terminem płatności. Poza sporem pozostawał też fakt, że pozwany szpital nie zapłacił za zamówiony towar, za który wystawiono załączone do pozwów faktury. Bezsporne było również to, że powodowa spółka z tytułu wcześniejszych zaległości szpitala w płatnościach, dochodziła zapłaty rekompensaty w kwocie 40 Euro i taką rekompensatę zasądzały jej sądy.

Spór dotyczył natomiast zasadności dochodzenia przez powoda rekompensaty w kwocie 40 euro od wystawionej faktury, pomimo podniesienia zarzutu, że taka rekompensata należy się powodowi tylko raz od zawartej umowy i została już uiszczona.

Spór dotyczył zatem kwestii interpretacji sformułowania „transakcja” określonego w art. 10 ustawy z dnia 08.03.2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Zgodnie z tym przepisem wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o których mowa w art. 7ust.1 lub 8 ust.1, przysługuje od dłużnika, bez wezwania, równowartość kwoty 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, stanowiącej rekompensatę za koszty odzyskiwania należności. W ust. 3 wskazano, że uprawnienie do kwoty, o której mowa w ust. 1, przysługuje od transakcji handlowej, z zastrzeżeniem art. 11ust.2pkt2 .

Na wstępie wskazać należy, iż pozwany nie kwestionował zarówno faktu, że upłynął termin uprawniający do naliczania odsetek. Nie kwestionowano również sposobu przeliczenia euro na złote.

W ocenie Sądu, z treści przywołanego przepisu i jego celu wynika, że powodowi przysługuje roszczenie o rekompensatę od każdej transakcji wykonawczej z pozwanym. Celem bowiem normy tego przepisu jest nie tylko przyznanie wierzycielowi uprawnienia do dochodzenia zryczałtowanej rekompensaty kosztów odzyskania należności, ale także stymulowanie do terminowego wykonywania zobowiązań pieniężnych. Gdyby przyjąć interpretację pozwanego, to po zawarciu umowy o współpracy między stronami i nie zapłaceniu pierwszej faktury w terminie oraz uiszczeniu z tego tytułu kwoty 40 euro, kontrahent mógłby za wszelkie następne zamówienia płacić z opóźnieniem, nie obawiając się żadnych sankcji, poza możliwością domagania się odsetek. Takie założenie jest, w ocenie Sądu, sprzeczne intencją tego przepisu, który ma mobilizować podmioty gospodarcze do terminowego regulowania zobowiązań. Zgodzić się należy zatem z poglądem doktryny, że roszczenie o stałą kwotę rekompensaty kosztów odzyskania należności przysługuje wierzycielowi od każdej dokonywanej transakcji handlowej. W przypadku umów ramowych przez transakcję handlową należy rozumieć każdą transakcję wykonawczą (tak: K. Osajda (red.), Tom III B. Kodeks cywilny. Komentarz. Zobowiązania. Część szczegółowa. Ustawa o terminach zapłaty, Warszawa 2017).

Dodać należy, że powyższe stanowisko nie jest sprzeczne z cytowanym przez pozwanego stanowiskiem Ministerstwa (...), że uprawnienie co do rekompensaty przysługuje - co do zasady – od transakcji handlowej (umowy). Zdaniem

Sądu jednak, transakcją czyli umową jest każde zamówienie towaru przez pozwanego, skutkujące dostawą, za którą należy zapłacić. Umowy z kolei, na które powołuje się pozwany, zdaniem Sądu są umowami ramowymi, z których nie wynika obowiązek zapłaty konkretnej sumy z konkretnym terminem płatności.

Reasumując, skoro pozwany szpital zamówił towar, za który nie zapłacono w terminie a powód złożył pozew o zapłatę to do kwoty dochodzonej w sprawie zasadnie doliczył rekompensatę w kwocie po 40 euro. W sprawach omawianych w niniejszym uzasadnieniu powód domagał się tej kwoty nie od każdej faktury, ale przy każdym pozwie 1 raz.

Mając na uwadze powyższe, roszczenie okazało się zasadne w całości, o czym orzeczono w punkcie I, II i III sentencji wyroku. O odsetkach za opóźnienie orzeczono po myśli art. 481kc, zgodnie z żądaniem pozwu.

Sąd uznał, iż sprzeciw od nakazu zapłaty nie dotyczył kosztów procesu, które w tym zakresie się uprawomocniły, w związku z tym wyrok z dnia 27 marca 2018 r. nie obejmował swym rozstrzygnięciem tej kwestii.

SSR Katarzyna Malinowska